

(२२) पञ्चमकाण्डोक्तमनुवाकं प्रयाजयाज्यारूपेण विनियुक्ते । “समिद्धो अञ्जङ्कुरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति स्वरूपत्वाय” इति । आसमन्तात् प्रीतिहेतवः ‘आप्रियः’ । तेषु मन्त्रेषु देवानां वक्षि प्रियमित्युच्यते । ‘अश्वस्य’, तथा करोति अतो मन्त्राणां स्वरूपत्वं ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ।

अथ पञ्चमोऽनुवाकः ।

(१) चतुर्थे रथयोजनाश्वालङ्कारावुक्तौ । पञ्चमे ब्रह्मोद्य-
नामको होतृब्राह्मणोत्तरकथितप्रश्नोत्तररूपाः संवादा उच्य-
न्ते । यदुक्तं सूत्रकारेण । उत्तरौ महिमानपरिवष्टौ ऊत्वा
चात्वाले मार्जयित्वाऽभितोऽग्निं ब्रह्मोद्याय पर्युपविशेतो
दक्षिणतो ब्रह्मोत्तरहोता किंस्विदासीत् पूर्वचितिरित्येत-
स्यानुवाकस्य प्रष्टानि होतुः प्रतिज्ञातानि ब्राह्मण इति ।
पृष्टानि प्रश्नवाक्यानि प्रतिज्ञातानि उत्तरवाक्यानि । तदिदं
ब्रह्मोद्यं विधत्ते । “तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृध्यते । यो-
ऽश्वमेधेन यजते । होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः ।
तेजसा चैवैनं ब्रह्मवर्चसेन च समर्द्धयतः” इति । अश्वमेध-
याजिनः शरीरप्रयासेन तेजोवृद्धिः । मन्त्रवैकल्यसम्भवाद्ब्र-
ह्मवर्चसवृद्धिः । तदुभयपरिहाराय होतृब्राह्मणौ ‘ब्रह्मोद्यं’,
ब्रूयातां । जगत्स्थितिहेतोः परब्रह्मणो विषये संवादः ‘ब्र-
ह्मोद्यः’, तेन यजमानस्य तेजोब्रह्मवर्चससमृद्धिर्भवति ॥